

ЯДЕРНА ЕНЕРГЕТИКА В СИСТЕМІ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ПРАВА ТА ЗАКОНОДАВСТВА

У статті проаналізовано положення законів України, які регулюють відносини у сфері функціонування та розвитку ядерної енергетики, визначено першочергові завдання, які ставляться законодавцем для врегулювання зазначених відносин.

Ключові слова: ядерна енергетика, економічна політика, енергетичне право.

Постановка проблеми. У цьому сегменті господарювання фокусується надзвичайно складний комплекс суспільно-економічних відносин. До них слід віднести: енергетичну безпеку країни, ядерну безпеку, складну проблематику відносин постачання ядерного палива і схоронення відходів, необхідність централізованого керування.

Мета. З'ясувати змістовні аспекти господарсько-правової політики держави щодо функціонування ядерного енергетичного комплексу в системі енергетики України.

Об'єкт. Господарські відносини, що виникають у процесі функціонування підприємств ядерної енергетики.

Як зазначає Д. В. Задихайло, ключовим питанням економічної політики держави в будь-якому випадку є питання економічної влади, господарсько-правового регулювання процесів її концентрації, оптимізації її розподілу і балансування в економічній системі між суб'єктами, що одноособово або сукупно представляють основні елементи такої системи. Оптимізація розподілу публічної та приватних видів економічної влади має результативно полягати в забезпеченні економічного народовладдя, народного економічного суверенітету [1]. Як уявляється, саме ці проблеми мають бути у фокусі економічної політики держави та господарсько-правового її забезпечення, а відтак господарсько-правової науки. Не визначено вже певний час дискусійне питання щодо енергетичного права. Енергетичне право у принциповому сенсі може бути окремою підгалуззю законодавства – підгалуззю саме господарського законодавства, адже відносини горизонтальні – між суб'єктами господарювання щодо добування енергетичних ресурсів, їх транспортування та переробки для подальшого енергетичного використання, розподіл енергії на відповідних ринках та постачання споживачам є господарсько-виробничою діяльністю, а відносини з державою щодо забезпечення публічних інтересів

у цій сфері є організаційно-господарськими відносинами, які регулюються саме господарським правом та законодавством.

Одним із головних завдань національної економічної політики є господарсько-правове забезпечення функціонування енергетичного комплексу України. Це визначається місцем енергетики в національній економіці, а також високим соціально-економічним значенням енергетичної безпеки країни в сучасному глобалізованому світі. Суттєво актуалізує проблематику правового забезпечення енергетичної діяльності також і проблема ресурсної кризи, вичерпності покладів енергоносіїв, що спонукає до стимулювання енергозбереження, розвитку альтернативних видів виробництва електричної енергії тощо. Важливим аспектом функціонування енергетичного комплексу поступово стає експорт електричної енергії, що може розглядатися як окрема форма участі української економіки у світовому розподілі праці. Важливе місце в енергетичному комплексі займає ядерна енергетика.

Аналіз останніх джерел. У цілому економічну політику та господарсько-правову досліджував Д. В. Задихайло, інвестиційну – В. І. Кухар [2], В. В. Кудрявцева [3], інноваційну – Ю. Є. Атаманова [4], О. М. Давидюк [5], а галузеві – К. С. Письменна [6], А. В. Семенишин [7], В. М. Пашков [8].

Виклад основного матеріалу. Слід зазначити, що ієрархічний характер паливно-енергетичного комплексу передбачає ієрархічний характер розбудови системи джерел законодавчого регулювання відповідних відносин. У прагматичному сенсі це означає, зокрема, що енергетична законодавча політика має бути розподілена на загальний рівень – енергетичне законодавство та спеціальний – електроенергетичне, виробництво ядерної енергії, вугільне, нафтогазове законодавство, законодавство про альтернативні джерела енергії. До цього слід додати декілька наскрізних типів енергетичних відносин, що займа-

ють у названій ієрархії власне особливе місце. Такими є законодавче забезпечення енергозбереження, транзит енергоносіїв тощо. Таким чином і законодавча політика в енергетичній сфері повинна враховувати вказані її рівні та сегментацію. Відтак слід погодитися із пропозицією О. Ю. Битяка про прийняття на загальноуніверсальному рівні для всієї сфери енергетичних відносин Основ енергетичного законодавства України та на спеціальному рівні цілої низки кодексів, одним з яких має стати Електроенергетичний кодекс України. Цікаво, що, говорячи про засади законодавчої політики в енергетичній сфері, Енергетична Стратегія України на період до 2030 року, з одного боку, пропонує прийняття «єдиного комплексного енергетичного закону про енергетичну політику», а з другого – фіксує необхідність «перенесення правового регулювання на рівень законів та зменшення ролі підзаконних нормативно-правових актів у регулюванні енергетичних відносин» [9]. Але, таким чином, слід зазначити, що законодавець між рівнем «єдиного комплексного закону» та підзаконним нормативно-правовим регулюванням створює «зону надзвичайного нормативного напруження». Необхідно усвідомлювати, що послідовне виконання настанови Стратегії про «перенесення правового регулювання на рівень законів» може мати своїм наслідком як розширення змісту існуючих, так і прийняття цілої низки нових. Таким чином, зростання в цьому сегменті законодавчого регулювання енергетичних відносин нормативного напруження логічно ставить питання про кодифікацію такого законодавства на його, так би мовити, «другому ярусі». Як уявляється, такою ключовою кодифікацією і має стати Електроенергетичний кодекс України.

Серед основних законодавчих актів, які регулюють ринок ядерної енергетики в Україні, є: закони України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку», в якому встановлено пріоритет безпеки людини та навколишнього природного середовища, права і обов'язки громадян у сфері використання ядерної енергії, урегульовано діяльність, пов'язану з використанням ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання, встановлено правові основи міжнародних зобов'язань України щодо використання ядерної енергії; «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки», в якому визначено правові та організаційні засади фінансового забезпечення діяльності з припинення експлуатації та зняття з експлуатації ядерних установок; «Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії»; «Про поводження з радіоактивними відходами»; «Про порядок прийняття рішень про розміщення, проектування, будів-

ництво ядерних установок і об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, які мають загальнодержавне значення»; «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду та її фінансове забезпечення»; «Про фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання» і т. д.

Головним в оптимізації роботи ядерного комплексу й у виведенні його на належний рівень функціонування є вдосконалення організаційно-правового механізму державного регулювання діяльності на ринку енергетики, визначення цілей, змісту, завдань та правових засобів такого регулювання, урахування важливих особливостей об'єктів, а також системи суб'єктів організаційно-господарських повноважень та оптимальної моделі взаємодії між ними.

До основних завдань ядерного законодавства відповідно до ст. 3 Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» належать:

- правове регулювання суспільних відносин під час здійснення всіх видів діяльності у сфері використання ядерної енергії;
- створення правових засад системи управління у сфері використання ядерної енергії і системи регулювання безпеки під час використання ядерної енергії;
- встановлення прав, обов'язків і відповідальності органів державної влади, підприємств, установ і організацій, посадових осіб і персоналу, а також громадян стосовно їх діяльності, пов'язаної з використанням ядерної енергії;
- визначення основних принципів радіаційного захисту людей та навколишнього природного середовища;
- забезпечення участі громадян та їх об'єднань у формуванні державної політики у сфері використання ядерної енергії;
- сприяння подальшому зміцненню міжнародного режиму безпечного використання ядерної енергії.

Серед принципів державної політики у сфері використання ядерної енергії та радіаційного захисту згідно з вищеназваним Законом можна назвати такі:

- пріоритет захисту людини та навколишнього природного середовища від впливу іонізуючого випромінювання;
- забезпечення при використанні ядерної енергії мінімального рівня утворення радіоактивних відходів;
- заборона будь-якої діяльності у сфері використання ядерної енергії, результатом якої є обґрунтова-

но передбачений більший негативний вплив на майбутні покоління, ніж той, що допускається для нинішнього покоління;

- забезпечення безпеки під час використання ядерної енергії;
- відкритість і доступність інформації, пов'язаної з використанням ядерної енергії;
- забезпечення відшкодування шкоди, зумовленої радіаційним впливом;
- створення правового і фінансового механізму щодо соціально-економічної компенсації ризику для населення, яке проживає в зонах спостереження;
- створення спеціальної соціальної інфраструктури в зонах спостереження.

Державна політика реалізується шляхом створення оптимальної системи управління у сфері використання ядерної енергії, регулювання питань ядерної та радіаційної безпеки, розробки та виконання державних програм забезпечення безпеки, включаючи реалізацію заходів щодо захисту населення, яке проживає в зоні спостереження.

Законом України «Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії» визначено правові та організаційні засади дозвільної діяльності у сфері використання ядерної енергії, а також загальні положення регулювання суспільних відносин, що виникають під час її провадження, як виняток із загальних положень, установлених Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Дозвільна діяльність у сфері використання ядерної енергії спрямована на захист інтересів національної безпеки, запобігання перевищенню допустимих норм опромінення людей і забруднення довкілля, а також дотримання вимог режиму нерозповсюдження ядерної зброї.

До основних завдань Законом віднесені:

- правове регулювання відносин під час провадження дозвільної діяльності у сфері використання ядерної енергії;
- встановлення правового режиму дозвільної діяльності у сфері використання ядерної енергії.

Метою дозвільної діяльності у сфері використання ядерної енергії є:

- забезпечення використання тільки тих ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання, об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, уранових об'єктів, рівень ядерної та радіаційної безпеки яких визнано таким, що відповідає міжнародно визнаним вимогам на основі всебічної оцінки всіх факторів, які впливають на безпеку, включаючи забезпечення фізичного захисту;

– забезпечення провадження діяльності у сфері використання ядерної енергії тільки тими фізичними та юридичними особами, які можуть гарантувати виконання вимог законодавства, норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки, фізичного захисту ядерних матеріалів, ядерних установок, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання.

Дозвільна діяльність є складовою частиною державного регулювання у сфері використання ядерної енергії і передбачає:

- ліцензування окремих видів діяльності у сфері використання ядерної енергії;
- ліцензування діяльності експлуатуючої організації на окремому етапі життєвого циклу ядерної установки або сховища для захоронення радіоактивних відходів та видачу такої організації окремих дозволів на виконання певних видів робіт чи операцій на окремих етапах життєвого циклу ядерної установки або сховища для захоронення радіоактивних відходів;
- ліцензування діяльності, пов'язаної із здійсненням персоналом безпосереднього управління реакторною установкою, та діяльності посадових осіб експлуатуючої організації, до службових обов'язків яких належить здійснення організаційно-розпорядчих функцій, пов'язаних із забезпеченням ядерної та радіаційної безпеки;
- видачу сертифікатів про затвердження у разі перевезення радіоактивних матеріалів;
- державну реєстрацію джерел іонізуючого випромінювання;
- видачу дозволів на перевезення радіоактивних матеріалів.

Спроможність забезпечення фізичного захисту ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання, обліку та контролю ядерних матеріалів є обов'язковою умовою для видачі суб'єктам господарювання документів дозвільного характеру на провадження діяльності у сфері використання ядерної енергії.

Видані уповноваженими органами іноземних держав ліцензії на провадження діяльності у сфері використання ядерної енергії, щодо якої цим Законом установлені вимоги обов'язкового ліцензування, визнаються в Україні відповідно до міжнародних договорів України про взаємне визнання відповідних ліцензій.

Вимоги та умови безпеки (ліцензійні умови) провадження діяльності у сфері використання ядерної енергії затверджуються органом державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Закон України «Про поводження з радіоактивними відходами» спрямований на забезпечення захисту людини та навколишнього природного середовища від шкідливого впливу радіоактивних відходів на сучасному етапі та в майбутньому.

Закон поширюється на всі види діяльності з радіоактивними відходами.

Основними принципами державної політики у сфері поводження з радіоактивними відходами є:

- пріоритет захисту життя та здоров'я персоналу, населення та навколишнього природного середовища від впливу радіоактивних відходів згідно з державними нормами радіаційної безпеки;

- розмежування функцій державного контролю та управління у сфері поводження з радіоактивними відходами;

- реалізація державної політики у сфері поводження з радіоактивними відходами шляхом розробки та виконання довгострокової Загальнодержавної цільової екологічної програми поводження з радіоактивними відходами;

- забезпечення мінімального рівня утворення радіоактивних відходів, якого можна досягти на практиці;

- недопущення неконтрольованого накопичення радіоактивних відходів;

- забезпечення державного нагляду за поводженням з радіоактивними відходами;

- прийняття рішень щодо розміщення нових сховищ радіоактивних відходів з участю громадян, їх об'єднань, а також місцевих органів державної виконавчої влади і органів місцевого самоврядування;

- гарантування надійної ізоляції радіоактивних відходів від навколишнього природного середовища при обґрунтуванні безпеки сховищ радіоактивних відходів;

- зберігання радіоактивних відходів у виробників відходів обмежений час з наступною передачею спеціалізованим підприємствам по поводженню з радіоактивними відходами;

- відповідальність виробників радіоактивних відходів за безпеку під час поводження з радіоактивними відходами до передачі їх спеціалізованим підприємствам по поводженню з радіоактивними відходами.

Державному регулюванню безпеки у сфері поводження з радіоактивними відходами підлягають такі види діяльності:

- ведення державного обліку радіоактивних відходів, Державного кадастру сховищ радіоактивних відходів, місць їх захоронення, а також місць їх тимчасового зберігання;

- проектно-пошукові роботи з вибору майданчиків для розміщення об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами;

- проектування об'єктів та транспортних засобів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, їх випробування, виготовлення або будівництво;

- введення в експлуатацію, експлуатація, зняття з експлуатації об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, закриття сховищ для захоронення та проведення регламентних робіт із забезпечення безпеки на сховищах для захоронення після їх закриття;

- перевезення та складування радіоактивних відходів.

Державне регулювання безпеки під час поводження з радіоактивними відходами здійснюють:

- Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України;

- Міністерство охорони здоров'я України;

- Міністерство внутрішніх справ України;

- інші органи державної виконавчої влади згідно із законодавством.

На здійснення діяльності у сфері поводження з радіоактивними відходами видаються дозволи (ліцензії) в порядку, встановленому законодавством.

Законом України «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду та її фінансове забезпечення» регулюються відносини щодо цивільної відповідальності за ядерну шкоду, встановлюється порядок відшкодування шкоди, спричиненої ядерним інцидентом, визначаються способи фінансового забезпечення цивільної відповідальності та її межі.

Держава надає кошти для відшкодування ядерної шкоди, якщо виконавчий документ про відшкодування ядерної шкоди було повернуто стягувачеві в разі відсутності у боржника майна, на яке може бути звернене стягнення в порядку, визначеному Законом України «Про виконавче провадження».

Для отримання коштів на відшкодування ядерної шкоди від держави стягувач подає до органу, уповноваженого Кабінетом Міністрів України на здійснення виплат з відшкодування ядерної шкоди:

- заяву довільної форми про відшкодування ядерної шкоди;

- виконавчий документ про відшкодування ядерної шкоди;

- постанову державного виконавця про повернення виконавчого документа стягувачеві.

За наявності названих документів орган, уповноважений Кабінетом Міністрів України, зобов'язаний протягом місяця прийняти рішення про виплату на-

лежних стягувачеві за виконавчим документом коштів. Виплата здійснюється за рахунок передбачених законодавством джерел.

Здійснивши відшкодування ядерної шкоди, держава набуває права регресу, яке реалізується шляхом пред'явлення відповідного виконавчого документа до виконання на свою користь протягом п'яти років з моменту здійснення нею відшкодування.

Необхідно зазначити, що складовою частиною ядерного законодавства України, що визначає основні засади діяльності фізичних та юридичних осіб з фізичного захисту ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання, є Закон України «Про фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання».

Фізичний захист ядерних матеріалів, ядерних установок, радіоактивних відходів, інших джерел

іонізуючого випромінювання спрямований на захист інтересів національної безпеки, попередження та припинення диверсій, крадіжки або будь-якого іншого незаконного вилучення ядерного матеріалу, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання, а також зміцнення режиму нерозповсюдження ядерної зброї.

Висновки. Проаналізувавши норми законів України, які регулюють відносини у сфері ядерної енергетики, можна зробити висновок про те, що ядерна енергетика має бути об'єктом енергетики. Також слід зазначити, що існує багато питань з приводу ядерної безпеки, складної проблематики постачання ядерного палива та схоронення відходів, необхідності забезпечення централізованого керування, і враховуючи те, що цей підкомплекс має бути рентабельним, необхідне прийняття окремої Стратегії, в якій відповідні відносини зайшли б своє врегулювання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Задихайло Д. В. Правові засади формування та реалізації економічної політики держави : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук / Д. В. Задихайло ; Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого». – Х. : [б. в.], 2013. – 38 с.
2. Кухар В. І. Господарсько-правове забезпечення державної інвестиційної політики в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / В. І. Кухар ; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х. : [б. в.], 2008. – 20 с.
3. Кудрявцева В. В. Кодифікація інвестиційного законодавства України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / В. В. Кудрявцева ; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х. : [б. в.], 2010. – 20 с.
4. Атаманова Ю. Є. Господарсько-правове забезпечення інноваційної політики держави : монографія / Ю. Є. Атаманова. – Х. : ФІНН, 2008. – 424 с.
5. Давидюк О. М. Технологія як об'єкт господарсько-правового регулювання : монографія / Ю. Є. Атаманова. – Х. : ФІНН, 2010. – 176 с.
6. Письменна К. С. Господарсько-правове забезпечення стимулювання розвитку суднобудування та судноремонту : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / К. С. Письменна ; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х. : [б. в.], 2008. – 20 с.
7. Семенишин А. В. Господарсько-правове забезпечення функціонування оборонно-промислового комплексу в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / А. В. Семенишин ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. – Х. : [б. в.], 2014. – 20 с.
8. Пашков В. М. Проблеми господарсько-правового забезпечення відносин в сфері охорони здоров'я : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук / В. М. Пашков ; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х. : [б. в.], 2010. – 37 с.
9. Битяк О. Ю. Господарсько-правове забезпечення функціонування електроенергетичного комплексу України : монографія / О. Ю. Битяк. – Х. : ФІНН, 2011. – 168 с.

REFERENCES

1. Zadykhailo D. V. (2013). *Pravovi zasady formuvannia ta realizatsii ekonomichnoi polityky derzhavy* [The Legal Basis for the Formation and Implementation of State Economic Policy]. *Extended abstract of Doctor thesis*, Kharkiv [in Ukrainian].
2. Kukhar V. I. (2008). *Hospodarsko-pravove zabezpechennia derzhavnoi investytsiinoi polityky v Ukraini* [Economic and Legal Framework for State Investment Policy in Ukraine]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kharkiv [in Ukrainian].

3. Kudriavtseva V. V. (2010) Kodyfikatsiia investytsiinoho zakonodavstva Ukrainy (Codification Investment Legislation Ukraine), avtoref. dys. ... kand. yuryd. Nauk, V. V. *Extended abstract of candidate's thesis*, Kharkiv [in Ukrainian].
4. Atamanova Yu. Ye. (2008) *Hospodarsko-pravove zabezpechennia innovatsiinoi polityky derzhavy [Economic and Legal Framework for State Innovation Policy]*, monohrafiia, Kharkiv, FINN. [in Ukrainian].
5. Davydiuk O. M. (2010) *Tekhnolohiia yak ob'ekt hospodarsko-pravovoho rehuliuвання [Technology as an Object of Economic and Legal Regulation]*, monohrafiia, Kharkiv, FINN. [in Ukrainian].
6. Pismenna K. S. (2008) *Hospodarsko-pravove zabezpechennia stymuliuвання rozvytku sudnobuduvannia ta sudnoremontu [Economic and Legal Framework to Stimulate the Development of Shipbuilding]*, *Extended abstract of candidate's thesis*. Kharkiv. [in Ukrainian].
7. Semenishyn A. V. (2014) *Hospodarsko-pravove zabezpechennia funktsionuvannia oboronno-promyslovoho kompleksu v Ukraini [Economic and Legal Framework the Functioning of the Military-Industrial Complex in Ukraine]*. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kharkiv. [in Ukrainian].
8. Pashkov V. M. *Problemy hospodarsko-pravovoho zabezpechennia vidnosyn v sferi okhorony zdorovia [Problems of Economic and Legal Relations in Providing Health Care]*. *Extended abstract of Doctor thesis*. Kharkiv. [in Ukrainian].
9. Bytiak O. Yu. *Hospodarsko-pravove zabezpechennia funktsionuvannia elektroenerhetychnoho kompleksu Ukrainy [Economic and legal framework the functioning of the electricity sector of Ukraine]*, Kharkiv. «FINN». [in Ukrainian].

А. Ю. БИТЯК

кандидат юридических наук, старший научный сотрудник
НИИ правового обеспечения инновационного развития НАПрН Украины

ЯДЕРНАЯ ЭНЕРГЕТИКА В СИСТЕМЕ ЭНЕРГЕТИЧЕСКОГО ПРАВА И ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА

В статье проанализированы положения законов Украины, которые регулируют отношения в сфере функционирования и развития ядерной энергетики, определены первоочередные задачи, которые ставятся законодателем для урегулирования указанных отношений.

Ключевые слова: ядерная энергетика, экономическая политика, энергетическое право.

О. Yu. BITYAK

Candidate of Legal Sciences, Senior Researcher of the Scientific and Research Institute
of Providing Legal Framework for the Innovative Development of National Academy
of Law Sciences of Ukraine

NUCLEAR POWER INDUSTRY IN THE POWER LAW AND LEGISLATION

Problem setting. A complex set of socio-economic relations focuses in this segment of economy management. These relations include: state power security, nuclear safety, the complex problem of nuclear fuel delivery and waste storage, the need for centralized management.

Analysis of recent researches and publications. In general, economic and economic-legal policy has been researched by D. V. Zadihaylo, investment policy – by V. I. Kuhar, V. V. Kudryavtseva, and innovative policy – by Yu. E. Atamanova, A. N. Davidyuk and industry-specific policy – by K. S. Pysmenna, A. V. Semenishin, V. M. Pashkov.

Target of research: The aim of the article is to determine the economic and legal aspects of the state policy on the functioning of the nuclear power sector in the power system of Ukraine.

Article's main body. One of the main purposes of the national economic policy is the economic and legal support for the functioning of the power industry complex of Ukraine. This is determined by the place of the power industry in the national economy, as well as the high socio-economic value of the state power security in today's globalized

world. The export of electrical power becomes an important aspect of the power industry sector functioning. It can be considered as a separate form of Ukrainian economy participation in global division of labor. An important place in the power industry sector occupies a nuclear power.

Conclusions and prospects for the development. Having analyzed the Law of Ukraine that regulates relations in the nuclear power field, we can conclude that nuclear power should be an object of power industry. There are a lot of questions on nuclear safety, the complex problems of nuclear fuel delivery and waste storage, the need for centralized management. And taking into account that this subcomplex should be cost-effective, it is necessary to adopt a separate strategy that will regulate these relationships.

Key words: nuclear power, economic policy, power law.

Битяк О. Ю. Ядерна енергетика в системі енергетичного права та законодавства / О. Ю. Битяк // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2015. – № 2 (5). – Режим доступу: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2015/12/Bityak5.pdf>.